

hange for at tage imod en Indkomsskat, og det forekommer mig forunderligt, saameget mere som Regjeringens Udkaft gif ud paa at dække en Deel af Krigsskatten ved en Skat paa Indkomst. Jeg troer ikke, at man skal være hange for ved denne Leilighed at gaae til en Indkomsskat; thi det er mig bekjendt, at der har været Tale om en Indkomsskatts Indførelse i mange Aar, men vi ere ikke komne dertil endnu, og hvorfor vi ikke ere det, derom kan man jo have forskjellige Meninger. Det staaer tydeligt og klart for mig, som Noget, der giver Indkomsskatten Fortrinet, og det er, at den Mand, der har store Indtægter i Aarets Løb, men spiser sin hele Indtægt op, kan man ikke ramme ved Formue og Leilighed, hvorimod man meget godt kan ramme ham ved Indkomsskat. For mig er dette en saa afgjørende Grund, at jeg finder det forunderligt, at især Landboere kunne foretrække en Beskatning paa Formue og Leilighed fremfor en Skat paa Indkomst.

H. Pedersen: Jeg antager ikke, at der i det, den ærede Rigsdagmand for Odense Amts 5te Valgkreds (H. M. Petersen) udtalte med Hensyn til mindre velvillige Sogneforstanderskaber, som han udtrykte sig, skulde ligge nogen som helst Anke, for ikke at sige Insinuation, mod noget enkelt Sogneforstanderskab. Naar han udtalte, at Ingen var bedre stiftet til at ramme det Rette end Forstanderskaberne, da har han fuldstændig Ret; men jeg paastaar, at det er umuligt for nogen som helst Forstanderskab ved Formue og Leiligheds skatten at træffe det Rette, da man ikke behøver at give nogen som helst Dplysning til Forstanderskabet, hverken offentlig eller privat. Forstanderskaberne beskatte kun efter deres bedste Overbeviisning, og bliver der reist Indsigelse eller Klage fra de Paagjældende, da have Forstanderskaberne ingen som helst fast Grund at støtte deres Kjendelse paa. Det Hele forekommer mig saa Løst og usikkert, at det giver mig stor Frygt for Formue og Leiligheds skattens Brug i større Udstrækning, end den hidtil er brugt. Med Hensyn til Indtægten forholdes det sig ganske anderledes. Der er faste Beregninger at gjøre og faste Grunde at støtte sig paa; der kan man ligeoverfor de

Andet, der fremkomme, langt anderledes motiver, hvorfor man har stillet sig saaledes og ikke anderledes. Det er den Hovedgrund, hvorfor jeg foretrækker Indkomsskatten fremfor Formue og Leiligheds skatten. Jeg skal være fuldstændig enig med de Herrer, som sige, at der er Besværligheder, maaskee Misligheder forbundne med begge Dele; men jeg antager, at den mindste Mislighed er forbunden med Indkomsskatten, og derfor foretrækker jeg langt den for Formue og Leiligheds skatten.

H. M. Petersen: Jeg skal bemærke at jeg ikke troer, det nogetsteds er forbudt Sogneforstanderskaberne at begrunde deres Ansættelse efter Formue og Leilighed; dersom man klager over den, blive de hørte og maae afgive Betænkning, og jeg troer ikke, at det er forbudt dem deri at sige, at de have støttet deres Ansættelse paa de og de Grunde. Forøvrigt skal jeg bemærke med Hensyn til Indtægt og Skatteevne, at de ingenlunde falde sammen; thi en Mand kan have ligesaa stor Indtægt som en anden, men dog langtfra den samme Skatteevne, og Fordelen ved Formue og Leiligheds principet er netop, at Sogneforstanderskabet har en lov hjemlet Ret til at fravige Indkomsten, om den end er ligesaa stor som Andres, og til at tage Hensyn til Skatteevnen efter et frit Skjøn.

H. Pedersen: Ligeoverfor, hvad det ærede Medlem nu udtalte, skal jeg blot sige, at der er en meget stor Forskjel paa, hvad der er forbudt eller ikke forbudt, og hvad der er befalet. Jeg har ikke med et eneste Ord udtalt, at det var forbudt Sogneforstanderskaberne at anføre Grunde, men jeg har kun sagt, at Ingen er pligtig til at give nogen Dplysning. Der er stor Forskjel paa, hvad der er forbudt, og hvad der er Pligt.

Da Ingen videre ønskede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af Madsen:
3 Udvalgets Fleertalsforslag Nr. 9 § 6 Stykket „a“ 9de Linie efter „Eiendomme“ tilføies: „eller Eiender“.
vedtoges med 45 Stemmer mod 11.